

Práce se zabývá tématem rituálů, které je dále rozšířeno o problematiku rituálů ve sportu. Po teoretickém ukotvení tohoto problému se výzkum, který je součástí práce, zaměřuje na rituální jednání ve sportu konkrétněji. Pozornost je věnována rituálnímu jednání, které sportovci praktikují v souvislosti s výkonem, který mají podat. Zkoumáno je rituální jednání individuální. Hlavním cílem výzkumu je vytvořit klasifikaci tohoto jednání založenou na odůvodněních konkrétních rituálních jednání jeho účastníky a současně za pomoci teorie jednání Maxe Webera. Dále bylo v práci vyzkoumáno, jaké jsou funkce tohoto specifického chování sportovců, a zda se rituální jednání liší napříč různými skupinami ve sportu (pohlaví, kolektivní či individuální sport). Na základě analýzy byly vytvořeny dvě různé klasifikace rituálního jednání, jelikož i odůvodnění tohoto jednání sportovci jsou dvojí podstaty. V prvním případě je dělení založeno na podnětu, na základě kterého sportovci začali rituál praktikovat; protože 1) to u někoho viděli nebo jim to někdo řekl, nebo 2) to jednou udělali, osvědčilo se jim to, tak to dělají dál. Druhý typ dělení je založen na cíli, za jakým sportovci rituál vykonávají. Výsledky ukazují, že se takto sportovci chovají, aby 1) vyhráli či podali ideální výkon a/nebo 2) optimalizovali svůj psychický stav. Funkce rituálního jednání sportovců je v převážné většině psychologická. Co se týče rozdílů napříč pohlavími, objevují se určité typy rituálního jednání, které se častěji vyskytují u žen, než u mužů a naopak.